

faa store Forandringer i Loven, at dens Overensstemmelse med Lovene i de to andre Lande muligvis ikke vil blive saa stor som ønskeligt. Men derfor har jeg ikke kunnet frasælde det Ønske, at saadanne Regler aligevel blive givne og blive givne paa anden Maade, end dette Lovforslag forudsætter. Dette Lovforslag forudsætter, at Regler med Hensyn til Skibes Forsyning, Belastning og Udrustning samt de nærmere Forrifter og Regler for Indladning og Medtagelse af Sprængstoffer og ildsfarlige eller ætsende Varer skulle gives af Kongen. Jeg tror imidlertid, at det ikke er den heldigste Form, hvori disse Regler kunne gives. Jeg tror, at det bør være noget, som Rigsdagen bør have Indflydelse paa, hvorledes disse Regler komme til at se ud, og jeg tror her at være i Overensstemmelse med Regeringens Standpunkt, i ethvert Tilfælde som dette Standpunkt var for nogle Aar siden, idet Regeringen har forelagt et Lovforslag for Rigsdagen i to paa hinanden følgende Samlinger, som indeholdt saadanne Regler som dem, der her er Tale om. Justitsministeren bemærkede ved Behandlingen af nærværende Lovforslag, at han ikke fandt sig særlig opfordret til at fremkomme med nævnte Lovforslag paa nu, idet han mente, at der hos Rigsdagen ikke var nogen særlig Øst til at bestæftige sig dermed eller til at ophøje dette Forslag til Lov. Jeg har i sin Tid fulgt denne Sag med temmelig megen Opmærksomhed, og jeg tror at have lagt Mærke til, at det, som gjorde sig gældende hos Rigsdagen den Gang, ikke var nogen Uenighed med Regeringen om det Princip, som laa til Grund for dette Lovforslag. Jeg tror at have lagt Mærke til, at alle Partier her i Rigsdagen vare saa temmelig enige med Regeringen om Princippet. Det, der var Uenighed om, var temmelig underordnede Bestemmelser, Bestemmelser om Lovens Rækkevidde o. s. v. Jeg tror derfor, det meget godt kan lade sig gøre at tage det Lovforslag op til fornyet Behandling, saaledes at man faar disse Forrifter fastsatte ved Lov, saa at Rigsdagen faar Indflydelse paa, hvorledes Reglerne skulle være. I ethvert Tilfælde anser jeg det for at være fejlagtigt, om Rigsdagen nu ved at slaa fast, at disse Regler skulle gives af Kongen, paa en Maade affærrer sig selv fra

at faa Indflydelse paa disse Omraader. Det er navnlig derfor, jeg har tilladt mig at stille det første Vædringsforslag til § 26. Foruden at ønske en Lov om disse Forhold har jeg tillige ønsket, at Loven maatte blive noget mere vidtrækkende end de Forrifter og Regler, der efter Lovforslaget her skulle gives af Kongen, vilde komme til at blive. Jeg ønsker gerne, at denne Lov skal komme til at omfatte saa vel Bestemmelser med Hensyn til Skibes Bemanning som ogsaa med Hensyn til Indretningen af et fast Tilshyn med danske Skibe, saaledes at man kunde have et Organ, som kunde føre Tilshyn paa dette Omraade. Vædringsforslaget gaar ud paa at indføre Ordene: „og Bemanning“. Indtil denne Lov er vedtagen, skulle Reglerne gives ved kongelig Anordning. Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg selvfølgelig godt indser, at det har sin Banfærlighed at give Regler for Bemanningen af Skibe, men trods disse Banfærligheder, som jeg meget godt indser ere til Stede, kan jeg dog ikke frasælde Ønsket om, at saadanne Regler maatte blive givne, og jeg tror heller ikke, at Banfærlighederne ere større, end at de jo nok kunne overvindes. Jeg skal dertil søje, at der rundt om i forskellige Lande, særlig i England, for Øjeblikket gør sig Bestræbelser gældende netop fra Søfolks Side for at faa saadanne Regler fastsatte. Det vil ikke være længe, inden det engelske Parlament faar Lejlighed til at bestæftige sig med et Lovforslag, som gaar ud derpaa, og naar en saadan Bevægelse er oppe, mener jeg, den har god Grund i de faktisk tilstedeværende Forhold. Thi Søfolk ere efter min Formening ret uheldig stillede over for Kæderne og Skipperne, mere uheldig stillede end Arbejderne paa Landjorden, hvilket ogsaa blev fremhævet med Hensyn til Spørgsmaalet i § 44 angaaende Bryggestraffen. Det varer jo længe, inden Søfolkene kunne faa Lejlighed til at klage over, at de ere blevne daarlige behandlede paa den ene eller den anden Maade. Som Følge deraf mener jeg, der er Grund til, at der tages fat paa det Spørgsmaal af Lovgivningsmagten, saaledes at man kan komme til at bestytte Søfolk noget mere. Det er jo saaledes, at der efter min Overbevisning med Hensyn til Bemanningen vistnok foregaar ikke saa faa Misbrug. Jeg skal ikke komme nærmere ind